24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6562 — 7 ՕԳՈՍՏՈՍ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 11 ՐԷՃԷՊ 1325 — 20 AOUT 1907 — 24me année № 6562

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Գրշ.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆրհ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ՆԱԽԹԻՒ ՄԵՐ ՊՐԱԾ

آرەۋ
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Consiple, Galata

ԼԵԶՈՒԱԿԱՆ ԱՆՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

(Ե. եւ վերջ)

Ցոգնակիներու գրաբարաձեւ հոլովումը

Գրագէտները ամենք գոյականներու հոլովումը երբեմն գրաբարաձեւ կը կազմեն. — Լեռի լերանց, դուռ դրանց, քառ քառից, գիտուն գիտնոց, Լայն՝ բայց այս տեսակ ձեւերու գործածութիւնը տակաւ առ տակաւ տեղի կուտայ ընդհանուր օրէնքին: Այսօր չառեր կան, որ կը գրեն. — լեռներու, դուռներու, քառերու, գիտուններու:

Թիւին վերջացող գոյականներուն սեռականը, հաւասարապէս գործածական է թէ՛ ընդհանուր օրէնքով և թէ գրաբարի ձեւով. — Աչխատութեանց կամ աչխատութիւններու, ազնուութեանց և ազնուութիւններու: Սակայ երկրորդ ձեւը — աչխատութիւններու Լայն — չատ երկայն ըլլալով, երբեմն լեզուն կը ազեղնէ, անոր տարտամ հանգամանք մը տալով, և սորը համար է գրաբար ձեւին յաճախութիւնը, թէպէտ անոր ալ միօրինակ գործածութիւնը չատ քաղաքնչին չէ: Կը գործածուի նաև, թէպէտ չատ ցանցառ, հայկական գրաբարաձեւ յոգնակին. — գաչխաբհս, զձանապարհս, յետաոհայեաց գրաբարեհաններու կողմէ: Այս ձեւը սակայն աչխարհաբարի պահանջմանց հակառակ է և օբէ օր կորսուելու ալ վրայ: Նոյնպէս նաև գրաբարաձեւ յոգնակի գոթիականը.— դրուաստօք, բանիւք:

Անեզական բառերու հոլովումը

Ինչպէս, գիրք, աղօթք, դիրք, աչք, վանք, կանք, ևն.: Աչխարհաբարի մէջ կատարեալ եզակիներ են, քանի որ կ'ըսուի իմ աղօթքս, այդ գիրքը, Մէկ աղօթքի, Մեկ գիրքի համար, և այս բառերուն յոգնակին ալ գործածական է. — աղօթքներ, աչքեր, կեանքեր, վանքեր, ևն.: Ընդհանրապէս սորք ընդհանուր կանոնին համաձայն կը հոլովուին. — աղօթքներիս, վանքերուն: Գրագէտներէ ոմանք սորք կը հոլովին ըստ գրաբարի. աղօթից, աչաց, գրոց, վանաց, բառից, և աղօթիւք, աչօք: Այս ձեւերը թէ՛ հնցած և թէ անորոշ ըլլալով՝ տեղի տալու վրայ են ընդհանուր օրէնքին, թէպէտ կան քանի մը գոյականներ, որոնց գրաբարաձեւ յոգնակի հոլովումը գործածական է.— ԵՐԿՆԻՑ ևն.:

Անկանոն յոգնակիներ

Ծաղիկ՝ ծաղկունք, մերձ՝ մերձունք, աչք՝ աչուի, ևն.: Դեռ գործածական են աչխարհաբարի մէջ սա տեսակ հինէն մնացած ձեւեր: Կային սոսոց նման յոգնակիի ձեւերու բազմութիւն մը, որոնք այսօր բոլորովին անգործածելի դարձած են. — ինչպէս պատճառնի, դէղջանք, գեղերք, ևն. (Հ. Այտընեան, Քնն. Բնբանութիւն): Թէպէտ ցանցառ, կը հանդիպինք նաև սա ձեւերուն, այՈՒՐներ, ասՈՒրներ, որոնք ռամիկ կրկնական յոգնակիներ կը համարուին, բայց հին են:

Մեկուկս վանկով յոգնակիներ. — Ինչպէս, գլուխ, մժեղ, անգղ, եղբ: Այտընեան (Քնն. Բեւակ.) սոսոց հաւար կ'աւանդէ ՆԵՐ միօրինակ ձեւը. — գլուխներ, մժեղներ, անգղներ, և այլն: Թէպէտ գործածական է այս ձեւը, սակայն ընդհանրապէս կը գերուի. գլուխներ, մժեղներ, անգղեր, եղբեր: Մեկուկէս վանկ ունեցող բառերը՝ որոնց սկիզբն է կէս վանկը՝ ինչպէս գլուխ, ՆԵՐով յոգնակի կ'ըլլան, իսկ անոնք որոնց վերջն է կէս վանկը, ինչպէս արկղ, ԵՐավ: Այս կանոնը անգի ստիպաբար գործադրուած է գրողներու մեծամասնութեան կողմէ, և իրեն հետ ունի նաև ներքչնակութիւնը, ուսոի և տարակոյս չունինք որ տարբեր, արկղներ ձեւերն իսպառ կորսուելու գատապարտած են: (Զ. Աստուր. Բերակ.):

Ներքչնակութեան մասին երկու ձեւերն ալ մէկը միւսէն առաւելագոյն չեն. մանաւանդ որ առ Ի բեր, արՒդեր, անՒղեր, եԶՐեր ձեւերուն մէջ բաղաձայնները խառնման պատճառաւ անքաչխնչուելու նուիհնի կայ, ինչ որ չի տեսնուիր առ ր(ը)ներ, անգ(ը)ղներ, արկ(ը)ղներ, եղ(ը)րներ ձեւերուն մէջ:

Բառդ բառեր, որոնց վերջինը միավանկ է. — Այս տեսակ բառեր իրենց յոգնակին ընդհանրապէս կը կազմեն ՆԵՐ մասնիկով, ինչպէս նաև կ'ասունդէ Հ. Այտընեան (Քնն. Բեւակ.), ծովեզրներ, բառգիրքներ, վաթպեհաներ. (Զ. Աստուր Բերակ.) սա դիտողութիւնը կ'ընէ: Ամէն անգամ որ բարդ բառն ալ գոյական մըն է, ԵՐավ յոգնակի կ'ըլլայ.— հայուհատումներ, հնդկահաւեր են. բացառութիւն են սիրամարգ գոյականը, և քան, պետ, առն, գիր վերջացող գոյականները՝ որոնք ՆԵՐով յոգնակի կ'ըլլան. — սիրամարգներ, յառաչաձաններ, վարդապետներ ընդհանուր կանոնին — ներ — բազմաթիւ պարագաներուն մէջ Մէկ հատ, որ բացառութիւններ ալ ունի, քանի որ կը գրուի վարդապետներ, պարառաններ, ծովեզրներ, ինչո՞ւ պիտի չգրուի — առանց ներքչնակութեան դէմ մղտանչելու — այցեառմներ, ծառատունիներ:

Ց վերջաւորող բառեր. — Ինչպէս քահանայ, սատանայ, արՒդայ, ևն.: Ոմանք կան, որոնք այս բառերուն ՕՆ կը պահեն յոգնակիի կազմութեան մէջ. — քահանաՕՆներ, սատանաՕՆներ, աթեղաՕՆներ: Սակայն ընդհանրապէս գործածականն է Ցի ՔՆՂումը ԵՐ կամ ՆԵՐ նախնիկին առջեւ. —Քահանաներ, արՒդաներ: Արդէն Ց գրաբեհցն այս բառերուն մէջ անձայն է, մանաւանդ չաչելմամբ ձայնաւոր կը դառնայ և ագեղ անՒերդչնահնչութիւն չատ կը քերէ:

Թուական. — Թուական ածականով գործածուած անունը յոգնակի կը դնեն ոմանք: — Հինգ եղբայրներ: Սակայն այս ձեւը օտար լեզուի հետեւողութեամբ գործածական եղած է: Մեր լեզուին առանձնութիւնները պէտք չէ զոհել օտարամոլութեան: Ոմանք ալ այս ձեւը կը գործածեն, երբ ուղեն իմաստը աստանդընել: Այս վերջին պարագան բառական ընդհանրացած է:

Յուցական. — Ս. Գ. Ն.— Ս. Գ. Ն. սոսցական ածականները կը գործածուին նաև երբեմն — թէպէտ չատ ցանցառ — իբրեւ ցուցական ածական գրաբարի հետեւողութեամբ: Այս գիրերը ցուցական դիմորոյ յօդ նկատելով, Տիկին Զապէլ Աստուր կ'ըսէ, ս, դ, ն կամ ք, կը գործածուի իբրեւ ցուցական ածական.— ՇաքՓուՍ մէջ, աչխարհիս վրայ, ևն.: Իբր ցուցական դիմորոյ յօդ կը գործածուի միայն Ս, բայց ոչ Դ, Ն, կամ Ք (Բերականութիւն): Սակայն սոսցական ածականին հետ նոյնութեամբը, այս ձեւը չատ չիոճութիւնն չատ ցանցառ է սոսցէն արեւմտեան աչխարհաբարին մէջ. և վերի օրինակին նման պարագաներու մէջ միայն գործածական:

Սացական դերանուն ածականի տեղ. — Գրողներ ալ կան, որոնք — մանաւանդ ռոմանտուորի մէջ — իմին, քուկին, իրեն ևն. սոսցական դերանունները. ինչպէս Իմ, ՔՈՒ, Իր ևն. սոսցական ածականներուն տեղ կը գործածեն:— Իմին տեղս Այս ձեւը ժողովրդեան լեզուին մէջ ալ կը նկատուի երբեմն: Սակայն թէ՛ սոսոր չատ ալ երբեմն չփոթութիւնը, ինչ ինչ պարագաներու մէջ, և թէ իր քիչ գործածութիւնը անընդունելի կ'ընեն զայն գրականութեան մէջ:

Բայեր. — Կաթնել, թռչիլ, փախչիլ, փակիլ, և այլն — կատարեալ կրցայ, թռայ, փախայ, փակայ, — ժողովրդեան բերնին մէջ, կորնցնելով իրենց նախնական ձեւը, եղած են, կրնալ, թռիլ, փախիլ, փակիլ. և գրագէտներէն ոմանք, պանդք այս երկրորդ ձեւով կը գործածեն: Բայց սոսոց քիչ գործածականութիւնը, և ասձիկէն առնուած մէկ չիոճութիւն մը ըլլալը անվաեր կ'ընեն իրենց գոյութիւնը գրականութեան մէջ: Առնել և առնուլ: Ոմանք այս բայերը ըստ իրենց գրաբար իմաստին գործածելով, առնել կը գրեն, ընել գործելի իմաստով, իսկ առնուլ, ընդունիլ, ձեռք բերել, և այլն: Սակայն այս օրուան աչխարհաբարին մէջ, առնել բայը երկրորդ իմաստով կը գործածուի սովորաբար, իսկ առնուլ գրեթէ գործածութենէ ինկած է: Թէպէտ դեռ մէկ քանի գրաբարաձեւ ասացուածքներու և բացատրութեանց մէջ առնել կը պահէ իր նախկին իմաստը:

ԳՕԴ

Որոշիչ.— Ր, Ն.— Երբ յօդը պարունակող բառին յաջորդող բաղաձայնով սկսի, ձայնական եղած է Ր-ի գործածութիւնը: Թէպէտ դեռ կան որ բաղաձայնի առջեւ կը գրեն Ն: Այս վերջինս ձեւը երբեմն անհրաժեչտ է ոմանչարտի մէջ: Իսկ երբ յօդը պարունակող բառէն վերջ եկողը բաղաձայնով սկսի, այն ատեն ոմանք կը գործածեն Ն և ոմանք Ր, վերջին ձեւն աւելի ընդհանրացած է:

Զ-ի գործածութիւնը.— Ինչպէս Զգոջել, չուտել, չեմ գործեր, չի գործեր, չեմ ուսեր, չ'ուսեր —ապաՒրձ իր ընդունելուն պատճառաւ ձայնաւորի առջեւ: Այս կանոնին չդիտուիենէն յառաջ եկած են գլխաւորապար անհամաձայնութիւնները: Ոմանք ամէն պարագայի մէջ կը գործածեն պարզ Զ, ուրիչներ Ձի, վերջապես կը գրեն նաև ՁՐ. Թէպէտև այս վերջին ձեւն ոսոնաւորի մէջ գործածական է, երբ վանկը պահանջէ:

Պիսի չ... չպիսի.— Ահա՛ անհամաձայնութեան ուրիչ կէտ մըն ալ: Ոմանք առաջին ձեւը կը գործածեն, իսկ ուրիշներ երկրորդ ձեւը: Ուղիղն առաջինն է սակայն, քանի որ բա՛յն է որ կը ժխտենք և ոչ մասնիկը, ուսոի և ան՛ր վրայ պէտք է գայ ժխտականն և ոչ մասնիկին:

ԳՕՂ

Որոշիչ.— Ր, Ն.— Երբ յօդը պարունակող բառին յաջորդող բաղաձայնով սկսի, ձայնական եղած է Ր-ի գործածութիւնը: Թէպէտ դեռ կան որ բաղաձայնի առջեւ կը գրեն Ն: Այս վերջինս ձեւը երբեմն անհրաժեչտ է ոսոնաւորի մէջ: Իսկ երբ յօդը պարունակող բառէն վերջ եկողը բաղաձայնով սկսի, այն ատեն ոմանք կը գործածեն Ն և ոմանք Ր, վերջին ձեւն աւելի ընդհանրացած է:

Զ-ի գործածութիւնը.— Ինչպէս Զգոջել, չուտել, չեմ գործեր, չի գործեր, չեմ ուսեր, չ'ուսեր —ապաՒրձ իր ընդունելուն պատճառաւ ձայնաւորի առջեւ: Այս կանոնին չդիտուիենէն յառաջ եկած են գլխաւորապար անհամաձայնութիւնները: Ոմանք ամէն պարագայի մէջ կը գործածեն պարզ Զ, ուրիչներ Ձի, վերջապես կը գրեն նաև ՁՐ. Թէպէտև այս վերջին ձեւն ոսոնաւորի մէջ գործածական է, երբ վանկը պահանջէ:

Պիսի չ... չպիսի.— Ահա՛ անհամաձայնութեան ուրիչ կէտ մըն ալ: Ոմանք առաջին ձեւը կը գործածեն, իսկ ուրիշներ երկրորդ ձեւը: Ուղիղն առաջինն է սակայն, քանի որ բա՛յն է որ կը ժխտենք և ոչ մասնիկը, ուսոի և ան՛ր վրայ պէտք է գայ ժխտականն և ոչ մասնիկին:

ԳՕԴ

Որոշիչ.— Ր, Ն.— Երբ յօդը պարունակող բառին յաջորդող բաղաձայնով սկսի, ձայնական եղած է Ր-ի գործածութիւնը: Թէպէտ դեռ կան որ բաղաձայնի առջեւ կը գրեն Ն: Այս վերջինս ձեւը երբեմն անհրաժեչտ է ոսոնաւորի մէջ: Իսկ երբ յօդը պարունակող բառէն վերջ եկողը բաղաձայնով սկսի, այն ատեն ոմանք կը գործածեն Ն և ոմանք Ր, վերջին ձեւն աւելի ընդհանրացած է:

Զ-ի գործածութիւնը.— Ինչպէս Զգոջել, չուտել, չեմ գործեր, չի գործեր, չեմ ուսեր, չ'ուսեր —ապաՒրձ իր ընդունելուն պատճառաւ ձայնաւորի առջեւ: Այս կանոնին չդիտուիենէն յառաջ եկած են գլխաւորապար անհամաձայնութիւնները: Ոմանք ամէն պարագայի մէջ կը գործածեն պարզ Զ, ուրիչներ Ձի, վերջապես կը գրեն նաև ՁՐ. Թէպէտև այս վերջին ձեւն ոսոնաւորի մէջ գործածական է, երբ վանկը պահանջէ:

Պիսի չ... չպիսի.— Ահա՛ անհամաձայնութեան ուրիչ կէտ մըն ալ: Ոմանք առաջին ձեւը կը գործածեն, իսկ ուրիշներ երկրորդ ձեւը: Ուղիղն առաջինն է սակայն, քանի որ բա՛յն է որ կը ժխտենք և ոչ մասնիկը, ուսոի և ան՛ր վրայ պէտք է գայ ժխտականն և ոչ մասնիկին:

ԳՕԴ

Որոշիչ.— Ր, Ն.— Երբ յօդը պարունակող բառին յաջորդող բաղաձայնով սկսի, ձայնական եղած է Ր-ի գործածութիւնը: Թէպէտ դեռ կան որ բաղաձայնի առջեւ կը գրեն Ն: Այս վերջինս ձեւը երբեմն անհրաժեչտ է ոսոնաւորի մէջ: Իսկ երբ յօդը պարունակող բառէն վերջ եկողը բաղաձայնով սկսի, այն ատեն ոմանք կը գործածեն Ն և ոմանք Ր, վերջին ձեւն աւելի ընդհանրացած է:

Զ-ի գործածութիւնը.— Ինչպէս Զգոջել, չուտել, չեմ գործեր, չի գործեր, չեմ ուսեր, չ'ուսեր —ապաՒրձ իր ընդունելուն պատճառաւ ձայնաւորի առջեւ: Այս կանոնին չդիտուիենէն յառաջ եկած են գլխաւորապար անհամաձայնութիւնները: Ոմանք ամէն պարագայի մէջ կը գործածեն պարզ Զ, ուրիչներ Ձի, վերջապես կը գրեն նաև ՁՐ. Թէպէտև այս վերջին ձեւն ոսոնաւորի մէջ գործածական է, երբ վանկը պահանջէ:

Պիսի չ... չպիսի.— Ահա՛ անհամաձայնութեան ուրիչ կէտ մըն ալ: Ոմանք առաջին ձեւը կը գործածեն, իսկ ուրիշներ երկրորդ ձեւը: Ուղիղն առաջինն է սակայն, քանի որ բա՛յն է որ կը ժխտենք և ոչ մասնիկը, ուսոի և ան՛ր վրայ պէտք է գայ ժխտականն և ոչ մասնիկին:

ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ

"ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՄԱՐՄԻՆԸ,,

Գրէց՝ ՏՈՔԹ. ՅՈՎՍԷՓ Տ. ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ

Անդամազնուութեան, քնախօսութեան և առողջապահութեան մասին այնչափ քիչ գիրքեր ու գրութիւններ կը հրատարակուին որ ապահովաբար Ց. Գազանճեան իր ամանորի գրական ու գիտական ասուածիններուն մէջ գտնէ հատ մը յիչելու համար մինչեւ երկու կամ երեք մարի առաջ հրատարակուած դպրոցական դասագրոց նիհար ցուցակը աչքէ անցընելու է անդամ մը: Այսօրինակ կարեւոր ու գերազանցապէս օգտակար դասագրքերու պակասը այնչափ զգալի է որ, իրօք, երբ քանի մը ամրին հեղ մը ուղղակի մեր մարմինին վրայ խօսող տետրակ մը կամ գիրք մը կը հրատարակուի՝ անհատն ու բախտաբեհամբ կը լեցուինք, մտածելով թէ անգամ մը եւս պիտի ճանչնանք մեզմէն աւելի գերագոյն առարկան: (Բերականութիւն)

Այսու հանդերձ մեր ամէնէն ընտիր դրագէտներէն ոմանք նախընտրած են առաջին —Ն— ձեւը, որ թէ՛ աւելի կանոնաւոր և թէ չատ անգամ աւելի քաղաչնակոր է:

Անորոշ.— ՄՐ, ՄՐՆ.— Զարնաւորի առՒեւ ոմանք ՄՐԻ Ր կը ընդչէ, իսկ ոմանք կը պահեն: Այս երկրորդ ձեւն աւելի գործածական եղած է: Մեկ քանի պարագաներու մէջ —ինչպէս, ալ չաղկապ, սահմանական եզանակ ներկայ և անՒեալ էակն բայիս— կը գործածուի նաև ՄՐՆ: Սակայն չատ անգամ ձայնաւորի առՒեւ ընդՒեմը աւելի պահել և քաչխնչելին կ'ըլլայ:

Ինչպէս կը տեսնուի, գրականութեան մէջ ընդհանուր ձգտում մը կայ դէպի միօրինակութիւնը և կանոնաւորութիւնը: Շատ գրաբար ձեւեր՝ որոնք ի գործածութեան էին՝ այսօր գրեթէ լեզուէն վտարուած են և ընդհանուր օրէնքին տեղի տուած: Այս նախ յառաջ կուգայ լեզուին ընթացքէն, բայց նաև — և այս ձգտելի է— գրագէտներու քմահնոյքէն: Ոմանք, առաջարկած են ընդհանուր համաձայնութիւն մը գրագէտներու միջեւ: Այս առաջարկութիւնը սպարտիւն ելած է, քանի որ համաձայնութիւն առաջարկողները լեզուն կ'ուսուիին կապել քերականութեան համեմատ —Ընտրողական Բերականութիւն— ինչ որ կարելի չէր: Այսու հանդերձ, իրենց ազդեցութիւնն ունեցած են գրականութեան վրայ: Ասկէ՝ այլ և այլ ձեւեր՝ որոնք ժողովրդական լեզուին և մասնագրութեան մէջ գոյութիւն չունին, բայց արդի գրականութեան մէջ կը գործածուին:

Եթէ լեզուին տեսակէտով քննենք այս օրուան գրականութիւնը, կը տեսնենք որ գրագէտներուն ոճը մաքրուած և կատարելագործուած է, բաղդատմամբ կէս դար առաջուան գրագէտներուն, թէպէտ դեռ լեզուին մէջ ինչ ինչ օտար բացատրութիւններ և ասացուածքներ գլանչնչին:

Ձկունութիւն, պարզութիւն, յատկութիւն կը յատկանչեն այսօրուան գրագէտներու ծոը: Սակայն գրագէտները՛ն, բայց ոչ կարգ մը անձնական գրողներուն, որոնք գրականութիւնը կը խճողեն: Դիժբախտաբար, այսօրուան գրականութիւնը մչակողներուն մէջ քիչ չեն անձք՝ որոնք ոչ են կոչեցեալք,

ԱՐՇԱԿ ՍԵՂԲՈՍԵԱՆ

ԱՌՈՂՋ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒՀԻՆ

Թ.

ԼՈՒԻՒ ՀՈՎՍԻՆ ՄԷՋ

—Բաթի լուր մը կը բերեմ Թիէննօս: Թերեւս աչակերտ մը ունենամ Մօրելի դղեակին մէջ... վերջին Մուրիէն կը տեսնուի այդ դղեակը, որ լերան մէջ կը գտնուի... Դաս առնողը աղչ մըն է, որ պէտք ունի ուսումը զօրացնելու՝ լիաչէն դասերուն հետեւիլ կարենալու համար:

—Մօրելի դղեակը ըսի՞ք, մօրաքոյր Ցանի. կը կարծէի որ լերան միւս կողմը միայն ճամբայ կար՝ հոն երթալու համար:

—Կառքի ճամբայ մը... Բայց արահետներէն յառաջանալով՝ կարելի է գիւրաւ դղեակ երթալ:

—Օձապտոյտ և դերբուկ արահետներ ըսէք, Թիէննօ: Ես ոչ մէկ անգամ ձի հեծած եմ, և ոչ ալ կրնամ ձի հեծնիլ: Ինչպէս կ'երեւի, ձեզ համար ամէն բան դիւրին է, Թիէննօ, ձեզ համար ամէն բան դիւրին է:

—Ներեցէք, մօրաքոյր, ես ալ ձի հեծած չեմ, և ոչ ալ գիտեմ հեծնիլ: Բայց ես ալ կը կարծեմ որ Մօրելի դղեակը կարելի է գիւրաւ հասնիլ:

—Ես ալ մտածեր էի...

—Ի՞նչ բան:

—Թիէննօ լուռ մնաց:

—Ի՞նչ մտածութիւն ունէիր, զաւակս:

—Տգեղ փոխեց չդիտնչքերուն վրայ եկած պարբերութիւնը, երբ պատասխան տուաւ:

—Ուրախ եմ արդէն, մրմնջեց տգեղ, ինքզինքը զսպելով, չփղձկելու համար:

—Թիէննօ, Թուզիկիդ համար ընտիր առատան մըն է ասիկա, Պըզանսոնէն գընուած: Դիտէի Թէ սիրտիդ դրած էիր՝ որ բովէհաւս չէիր կրնար թաղնել այն մեծ ու նոր Թուզիկը, զոր այնքան խնամով չինած ես, քու Սանթոս-Տիւմոն Թուզիկդ, Թիւ 12: Սիքլէտս, 200 մէթր երկայնութեան ունի:

—Մօրաքոյր, սուղի նստած ըլլալու է քեզի:

—Պարոն հաւատացնիչ, քեզի վերթարերեալ գործ մը չէ ասիկա, յարեց պատաս աղչիկը, փորձելով կատակ մը ընել, իր տրամութիւնը պարտկելու համար:

Ցանի կը ժպտէր, և կարճատես աչքերովը կը հետեւէր տղուն չարժուձեւերուն, ապաստելով որ հաճոյական բացատրութիւն մը արձակէ ան:

Իր անձնասոցը մէկդի ըրաւ և կլոր ծըրարիկ մը տեսաւ, որ վարդագոյն Թուղթով պատած էր:

Բոլորովին յուզուած, էթիէնը կը կտրտուէր ծրարը քանած միջոցին, որպէսզի մօրաքրոջ ուրախութիւնը երկարաձգէ:

Իր Թաթիկները սկսան դողալ: Կարմըրեցաւ, տժգունեցաւ և բառ մը իսկ չդտաւ ըսելու:

—Ի՞նչ ունիս, սիրունիկս: Այնչափ կը կարծէի որ խանդավառ ուրախութիւն մը պիտի զգայիր:

—Ուրախ եմ արդէն, մրմնջեց տղան

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՀԱՐԱՑԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Ներկայ տարեվերջին, երբ ամէն կողմ կը խօսուի ընդհանուր ընտրութիւններու մասին, հարկ է, որ մենք ալ մեր կարգին խօսինք այդ մասին։ Ընտրութիւնները մեզ համար ունին մեծ նշանակութիւն, որովհետեւ անոնց միջոցով մենք պիտի կարենանք ներկայացնել մեր ազգային պահանջները եւ ձգտումները

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՆՈՐԱՆՇԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հայ ժողովուրդը ունի հարուստ անցեալ, ունի հարուստ ներկայ, ունի հարուստ ապագայ։ Հարուստ անցեալ, որ ցոյց կու տայ, թէ ինչպէս հայ ժողովուրդը ստեղծեց իր ազգային մշակոյթը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային պետականութիւնը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային արուեստը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային գրականութիւնը։ Հարուստ ներկայ, որ ցոյց կու տայ, թէ ինչպէս հայ ժողովուրդը, ունենալով իր ազգային մշակոյթը, իր ազգային պետականութիւնը, իր ազգային արուեստը, իր ազգային գրականութիւնը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային ինքնագիտակցութիւնը։ Հարուստ ապագայ, որ ցոյց կու տայ, թէ ինչպէս հայ ժողովուրդը, ունենալով իր ազգային մշակոյթը, իր ազգային պետականութիւնը, իր ազգային արուեստը, իր ազգային գրականութիւնը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային ինքնագիտակցութիւնը։

Հայ ժողովուրդը ունի հարուստ անցեալ, ունի հարուստ ներկայ, ունի հարուստ ապագայ։ Հարուստ անցեալ, որ ցոյց կու տայ, թէ ինչպէս հայ ժողովուրդը ստեղծեց իր ազգային մշակոյթը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային պետականութիւնը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային արուեստը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային գրականութիւնը, ինչպէս նա ստեղծեց իր ազգային ինքնագիտակց

ՅԱՎԱՏՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ՎԱՃԱՌՈՍԻ ՀՈՂՈՒՆ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՏՈՐԱԿ

ՍԱՄՍՈՆ ԴԱՐԳԱՓԱՂԱՆԵԱՆ

Ը.

Երբ որ Տրտաֆ Ֆարսայ խանը յայտ եղաւ որ Ֆրանկիստանի մէջ ոչ ոք կայ որ իրմէ աւելի ճոխ ըլլայ, ան ալ ուզեց ինքզինքը ուրիշներուն ցոյց տալ եւ ասկէ որոշեց ամենէն մեծ ու ճոխ պալատը շինել իր համար։ Ուստի հրամայեց որ Լիոնի մէջ ամենէն գեղեցիկ տեղը ընտրեն եւ հոն պալատ մը շինեն։

Ֆարսայ խանը ունէր հինգ հարիւր կանայք, որոնց համար ինքը կը սիրէր միայն մէկ հատը, որուն անունը Ֆաթմէ էր։ Ան ինչ որ փոքր էր իր ամուսինէն, այնքան մեծ էր անոր գեղեցկութիւնը։ Ֆաթմէ ունէր սեւ աչքեր, որոնք կ՚ակնարկէին ու կը խօսէին։ Ունէր ոսկի մազեր, որոնք կը փայլէին արեւուն տակ։ Ունէր ճերմակ ատամներ, որոնք կը նմանէին մարգարիտներու։ Ունէր կարմիր շրթունքներ, որոնք կը նմանէին վարդերու։ Ունէր ոտքեր, որոնք կը նմանէին սպիտակ աղաւնիներու։ Ունէր ձայն, որ կը նմանէր սրինգի մը հնչիւնին։ Ունէր ամէն ինչ, որ կրնայ ցանկալի ընել կնոջ մը։

Ֆարսայ խանը ուզեց որ Ֆաթմէ ալ ներկայ ըլլայ պալատին շինութեան։ Ուստի հրամայեց որ Ֆաթմէ ալ Լիոն երթայ։ Ֆաթմէ ուրախ էր որ Լիոն պիտի երթայ, որովհետեւ ինքը կը սիրէր ճամբորդել։ Ան կը սիրէր տեսնել նոր տեղեր, նոր մարդիկ, նոր բաներ։ Ան կը սիրէր ուրախանալ, խնդալ, երգել, պարել։ Ան կը սիրէր ամէն ինչ, որ կրնայ զուարճացնել մարդը։

Ֆաթմէ ուրախ էր որ Լիոն պիտի երթայ։ Ան կը մտածէր որ Լիոն ալ Փարիզի պէս մեծ քաղաք մըն է, ուր կրնայ զուարճանալ։ Ան կը մտածէր որ Լիոն ալ Փարիզի պէս լի է ուրախութիւններով, ժպիտներով, խնդութիւններով, երգերով, պարերով։ Ան կը մտածէր որ Լիոն ալ Փարիզի պէս լի է գեղեցիկ կիներով, որոնք կը սիրեն զուարճանալ։